

สัปดาห์ที่ 2 Types, Operators, and Expressions

เรียบเรียงโดย ชาคิต วัชรโรภาส

วิชา 01418113 Computer Programming ๑

ทุกคำสั่งภาษา C จะปิดด้วย ;

1. การใช้งานตัวแปร

ตัวแปรภาษา C ยังไม่สามารถถูกใช้งานได้จนกว่าจะมีการประกาศตัวแปร (declare) ดังตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงปัญหานี้ในด้านล่าง

คอมไพล์ : //

In [1]:

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     x = 10;
6 }
```

/tmp/tmp2diaa4bp.c: In function 'main':

/tmp/tmp2diaa4bp.c:5:4: error: 'x' undeclared (first use in this function)

x = 10;

^

/tmp/tmp2diaa4bp.c:5:4: note: each undeclared identifier is reported only once for each function it appears in

[C kernel] GCC exited with code 1, the executable will not be executed

การประกาศตัวแปรทำได้ด้วยการระบุประเภทของตัวแปร แล้วตามด้วยชื่อตัวแปร

```
int x;
```

ดังที่แสดงข้างบนนี้เป็นการประกาศตัวแปร x ที่มีประเภทของตัวแปรเป็นเลขจำนวนเต็ม (integer)

In [2]:

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     int x;  // ประกาศตัวแปร ประเภทของตัวแปรเป็นเลขจำนวนเต็ม
6     float y;
7
8     x = 10;
9     y = 2.54;
10 }
```

1.1 ชื่อตัวแปร (Variable Names)

ห้ามขึ้นต้นด้วยตัวเลข text X
text ✓

ข้อกำหนดในการตั้งชื่อตัวแปรของภาษา C เป็นดังนี้

A-Z, a-z 0-9

- ชื่อตัวแปรประกอบด้วยตัวอักษรและตัวเลข โดยที่ตัวอักษรตัวแรกของชื่อตัวแปรต้องเป็นอักษร
- เครื่องหมาย _ นับว่าเป็นอักษร
- การใช้เครื่องหมาย _ คั่นระหว่างคำในชื่อตัวแปรช่วยให้การอ่านโค้ดทำได้ง่าย
- อักขระภาษาอังกฤษตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กถือว่าเป็นอักขระที่แตกต่างกัน
- เรามักจะใช้อักขระภาษาอังกฤษที่เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมดกับการนิยามค่า symbolic constant
- ห้ามชื่อตัวแปรซ้ำกับคีย์เวิร์ดในภาษา C เช่น if, else, int, float เป็นต้น

1.2 การตั้งชื่อตัวแปร เน้นชื่อกับ keyword 00k.50v Symbolic constant หมายถึงค่าคงที่

- การตั้งชื่อตัวแปรควรคำนึงถึงในเรื่องของ readability คือให้อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย
- ถึงแม้ว่า $a = b * c$; จะถูกไวยากรณ์ในภาษา C แต่จุดประสงค์ของการใช้งานไม่ชัดเจน
- ด.ย. `weekly_pay = hours_worked * hourly_pay_rate`; สื่อความหมายมากกว่า **snake-ตัวเล็**
- รูปแบบชื่อตัวแปรที่มักใช้กัน
 - snake_case**, `student_id`, `student_name` [ชื่อตัวแปรที่เล็กนมนด แล้วคั่นด้วย _]
 - คั่นแต่ละคำในตัวแปรด้วยเครื่องหมาย `_` (underscore)
 - CamelCase**, `StudentID`, `StudentName` [ตัวแรกเป็นทวิใหญ่ ของแต่ละคำไม่ต้องใช้ _ คั่น]
 - ตัวอักษรตัวแรกของแต่ละคำเป็นอักขระพิมพ์ใหญ่ นอกนั้นเป็นอักขระพิมพ์เล็ก
 - `camelCase`, `studentID`, `studentName`
 - บางครั้ง **CamelCase** มีการใช้งานที่ตัวอักษรในคำแรกเป็นอักขระพิมพ์เล็ก หลังจากนั้นใช้หลักการของ **CamelCase** ตามปกติ
- เราใช้หลักการตั้งชื่อตัวแปรนี้ในการตั้งชื่อฟังก์ชันได้ด้วย

2. ประเภทข้อมูลและขนาด (Data Types and Sizes)

- ประเภทข้อมูลที่ใช้เก็บเลขจำนวนเต็ม
 - `char` (ใช้หน่วยความจำ 1 ไบต์) 1 bit = 2 ค่า
 - `int` (ส่วนใหญ่ใช้หน่วยความจำ 4 ไบต์ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวคอมไพเลอร์ด้วย) 2 bit = 2² ค่า
- ประเภทข้อมูลที่ใช้เก็บเลขจำนวนจริง
 - `float` (ใช้หน่วยความจำ 4 ไบต์) เก็บค่าได้ทั้ง +, -
 - `double` (ใช้หน่วยความจำ 8 ไบต์)
- คีย์เวิร์ด **short** ช่วยลดพื้นที่จัดเก็บให้กับประเภทตัวแปรจำนวนเต็ม ส่วนคีย์เวิร์ด **long** ช่วยเพิ่มพื้นที่จัดเก็บข้อมูล shot ≤ int ≤ long long ทำให้นิพจน์ของ int มีค่าเพิ่มขึ้น
- คีย์เวิร์ด **signed** ใช้กำหนดประเภทตัวแปรจำนวนเต็มให้สามารถเก็บค่าที่มีเครื่องหมาย (ซึ่งปกติตัวแปรจำนวนเต็มก็เก็บค่าที่มีเครื่องหมายอยู่แล้ว) ส่วนคีย์เวิร์ด **unsigned** ใช้กำหนดประเภทตัวแปรจำนวนเต็มให้สามารถเก็บค่าเฉพาะค่าบวก
 - `signed int` เก็บค่าได้ทั้ง +, -
 - `long int`
 - คีย์เวิร์ด **signed** ใช้กำหนดประเภทตัวแปรจำนวนเต็มให้สามารถเก็บค่าที่มีเครื่องหมาย (ซึ่งปกติตัวแปรจำนวนเต็มก็เก็บค่าที่มีเครื่องหมายอยู่แล้ว) ส่วนคีย์เวิร์ด **unsigned** ใช้กำหนดประเภทตัวแปรจำนวนเต็มให้สามารถเก็บค่าเฉพาะค่าบวก
 - `signed int` (ซึ่งหากเราไม่ใส่คีย์เวิร์ด **signed** ก็ยังให้ผลเหมือนกัน) เก็บค่าได้ทั้ง +, -
 - `unsigned char` เก็บเฉพาะค่า +
- เราสามารถใช `sizeof` ซึ่งเป็น macro ในการตรวจสอบขนาดตัวแปรและประเภทข้อมูล
- คีย์เวิร์ด **void** มักจะใช้ในกรณีของการนิยามฟังก์ชันที่ไม่มีการส่งค่ากลับไปยังผู้เรียก และยังใช้ในการกำหนดให้กับตัวแปรที่ไม่มีประเภทข้อมูล

In [3]:

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 { char c;
5   int i;
6   float f;
7   double d;
8
9   printf("size of c = %d\n", sizeof(c));
10  printf("size of i = %d\n", sizeof(i));
11  printf("size of f = %d\n", sizeof(f));
12  printf("size of d = %d\n", sizeof(d));
13 }
```

```
size of c = 1
size of i = 4
size of f = 4
size of d = 8
```

In [4]:

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main()
4 {
5     printf("sizeof(char)           = %d\n", sizeof(char));
6     printf("sizeof(int)            = %d\n", sizeof(int));
7     printf("sizeof(float)          = %d\n", sizeof(float));
8     printf("sizeof(double)         = %d\n", sizeof(double));
9     printf("sizeof(short int)       = %d\n", sizeof(short int));
10    printf("sizeof(long int)        = %d\n", sizeof(long int));
11    printf("sizeof(unsigned char)    = %d\n", sizeof(unsigned char));
12    printf("sizeof(unsigned int)       = %d\n", sizeof(unsigned int));
13    printf("sizeof(unsigned short int)  = %d\n", sizeof(unsigned short int));
14    printf("sizeof(void)                = %d\n", sizeof(void));
15 }
```

```
sizeof(char)           = 1
sizeof(int)            = 4
sizeof(float)          = 4
sizeof(double)         = 8
sizeof(short int)       = 2
sizeof(long int)        = 8
sizeof(unsigned char)   = 1
sizeof(unsigned int)    = 4
sizeof(unsigned short int) = 2
sizeof(void)           = 1
```

3. ค่าคงที่ (Constants)

ค่าคงที่จำนวนเต็ม

- an integer constant, ต.ย. 1234
- a long constant, ต.ย. 1234567891 หรือ 123456789L
- unsigned constants (ตัวเลขจำนวนเต็มตามด้วย u หรือ U)
- unsigned long constants (ตัวเลขจำนวนเต็มตามด้วย ul หรือ UL)

`printf("%.f\n", 1e-2)`

ค่าคงที่จำนวนจริง .0 = float

- floating-point constants เช่น 123.4 หรือ 1e-2
- floating-point constants เช่น ตัวเลขจำนวนเต็มตามด้วย f หรือ F
- double constants (ตามด้วย l หรือ L)

ค่าคงที่ของเลขฐาน 2, ฐาน 8, และ ฐาน 16

- 0 (ศูนย์) แล้วตามด้วยตัวเลขจำนวนเต็มจะบ่งบอกถึงเลขฐาน 8 (octal)
- 0x หรือ 0X จะบ่งบอกถึงเลขฐาน 16 (hexadecimal)
- ตัวอย่างเช่น 037 จะมีค่าเท่ากับ 31 (ในฐาน 10), 0x1f หรือ 0x1F จะเท่ากับ ...
- 0b หรือ 0B จะบ่งบอกถึงเลขฐาน 2 (binary)
- ตัวอย่างเช่น 0123 เป็นค่าคงที่ในเลขฐาน 8, 0x123 เป็นค่าคงที่ในเลขฐาน 16, 0b1001 เป็นค่าคงที่ในเลขฐาน 2

รูปแบบการพิมพ์ (print format) สำหรับเลขฐาน 8 และฐาน 16

- ใช้ %o ในการพิมพ์เลขฐาน 8
- ใช้ %x ในการพิมพ์เลขฐาน 16 (ใช้ %X หากต้องการให้ตัวอักษรเอถึงเอฟเป็นอักขระพิมพ์ใหญ่)

ค่าคงที่ของตัวอักษร (Character Constant)

- character constant จะเขียนอยู่ในรูปตัวอักษรหนึ่งตัวโดยถูกห่อหุ้มล้อมด้วยเครื่องหมาย/นทอง (single quote)
- ด.ย. 'x', '0'
- ASCII character and integer value conversion
- อักขระบางตัวในตาราง ASCII ถูกอ้างถึงโดยใช้ escape sequences เช่น \n หมายถึง newline
- '\0' เป็นอักขระตัวแรกในตาราง ASCII ซึ่งมีค่าโคดในตารางเป็น 0 และถูกกำหนดให้เป็น null character

\a	alert (bell) character	\\	backslash
\b	backspace	\?	question mark
\f	formfeed	\'	single quote
\n	newline	\"	double quote
\r	carriage return	\ooo	octal number
\t	horizontal tab	\xhh	hexadecimal number
\v	vertical tab		

ค่าคงที่สตริง (String Constant)

- string constant เป็นกลุ่มของอักขระที่ห่อหุ้มล้อมด้วยเครื่องหมาย/นทอง (double quote)
- ด.ย. "This is a sting constant."
- "" เป็น empty string หรือสตริงเปล่า
- The internal representation of a sting has a null character '\0' at the end, so the physical storage required is one more than the number of characters written between the quotes. เรื่องนี้จะกลับมาพูดอีกครั้งตอนบรรยายถึงเรื่องอาเรย์ของอักขระ

```
In [5]: 1 // หากต้องการทดสอบความรู้
        2
        3 #include <stdio.h>
        4
        5 int main()
        6 {
        7 }
```

4. การประกาศตัวแปร (Variable Declarations) ประกาศตัวแปร ตัว Block {

- ตัวแปรในภาษา C ต้องถูกประกาศก่อนถูกใช้งาน
- ตามข้อกำหนดมาตรฐาน C89 หรือ ANSI การประกาศตัวแปรจะต้องถูกกำหนดไว้ตอนส่วนต้นของ block เท่านั้น
- การประกาศเป็นการระบุประเภทข้อมูลให้กับตัวแปร

สำหรับ ตัว { หรือ { ได้

```
int lower, upper, step; char c, line[1000];
```

- การกำหนดค่าเริ่มต้นให้กับตัวแปรสามารถทำได้ในขณะที่ประกาศตัวแปร

```
int lower = 10, upper = 30;
```

- กำหนดค่าเริ่มต้นด้วยนิพจน์

```
char c = 'A' + 1;
```

- เราสามารถประกาศตัวแปรโดยให้เป็นค่าคงที่ที่ไม่สามารถถูกเปลี่ยนค่าได้ตลอดการทำงานของโปรแกรม

```
const int step = 20;
```

- `const` สามารถใช้กับตัวแปรอาเรย์เพื่อไม่ให้ข้อมูลภายในอาเรย์ถูกเปลี่ยนแปลงได้ โดยเฉพาะในกรณีที่เราต้องการส่งผ่านอาเรย์เข้าไปในฟังก์ชัน แต่ไม่ต้องการให้ฟังก์ชันสามารถเปลี่ยนแปลงค่าในอาเรย์ได้

```
int countCharacters(const char[]);
```

4.1 printf() and puts()

```
#include <stdio.h>
int printf(const char *format, ...);
int puts(const char *s);
```

- รูปแบบการพิมพ์ (format) ของ `printf()`
 - `%d` print as decimal integer
 - `%6d` print as decimal integer, at least 6 character wide
 - `%06d` print as decimal integer, at least 6 character wide with 0 padding
 - `%f` print as floating point
 - `%6f` print as floating point, at least 6 character wide
 - `%.2f` print as floating point, 2 characters after decimal point
 - `%6.2f` print as floating point, at least 6 wide and 2 after decimal point
- รูปแบบอื่นที่ใช้ในบางกรณี
 - `%o` for octal,
 - `%x` for hexadecimal,
 - `%c` for character,
 - `%s` for character string
 - `%%` for % itself. *จะได้ % อย่างแรกบนหน้าจอ ✨*

4.2 Character Input and Output *รับค่าจาก keyboard*

```
#include <stdio.h>
int getchar(void);
int putchar(int c);
```

- `getchar()` ใช้อ่านอักขระ 1 ตัวจาก `stdin` เข้ามาในโปรแกรม โดยส่งค่ากลับไปยังผู้เรียกใช้ฟังก์ชัน
- `putchar()` ใช้ส่งอักขระ 1 ตัวออกไปยัง `stdout`

```
char c;  
c = getchar();  
c = c + 1;  
putchar(c);
```

- EOF เป็นค่าคงที่ที่ถูกกำหนด (defined) ไว้ในไฟล์ stdio.h ซึ่งบ่งบอกถึง end-of-file หรือจุดสิ้นสุดข้อมูล
- ฟังก์ชัน getchar() จะส่งค่ากลับเป็น EOF เมื่ออักขระที่ถูกส่งเข้ามาในโปรแกรมหมดแล้ว
- ลองรันโปรแกรมข้างล่างนี้โดยใช้ MSYS2

```
#include <stdio.h>  
int main()  
{ int c;  
  
  c = getchar();  
  while (c != EOF) {  
    c = c + 1;  
    putchar(c);  
    c = getchar();  
  }  
}
```

นี่พอปะ ๑

5. ^{+, -} Arithmetic Operators (ตัวดำเนินการทางคณิตศาสตร์)

- +, -, *, /, %
- % ไม่สามารถใช้กับตัวแปรประเภท float และ double ได้
- นอกจากนี้ +, - เป็น unary operator ได้ด้วย
- + และ - ที่เป็น binary operator มี precedence เท่ากัน ซึ่งมี precedence ต่ำกว่า *, / และ % ซึ่งต่ำกว่า unary + และ -
- หาก operator มี precedence เท่ากัน เราจะพิจารณาลำดับการทำงานของ operator จากซ้ายไปขวา

① တစ်ခုပဲ မှေးမှေး math

Operators	Associativity
() [] -> .	left to right
! ~ ++ -- + - * (type) sizeof	right to left
* / %	left to right
+ -	left to right
<< >>	left to right
< <= > >=	left to right
== !=	left to right
&	left to right
^	left to right
	left to right
&& and	left to right
or	left to right
? :	right to left
= += -= *= /= %= &= ^= = <<= >>=	right to left
,	left to right

6. Relational Operators and Logical Operators

- Relational Operators
 - >
 - >=
 - <
 - <=
 - ==
 - !=
- Logical Operators
 - &&
 - ||
 - !
 - Evaluation stops as soon as the truth or falsehood is known.

Exactly Which Years Are Leap Years?

- We add a Leap Day on February 29, almost every four years. The leap day is an extra, or intercalary, day and we add it to the shortest month of the year, February.
- In the Gregorian calendar three criteria must be taken into account to identify leap years:
 - The year can be evenly divided by 4;
 - If the year can be evenly divided by 100, it is NOT a leap year, unless;

- The year is also evenly divisible by 400. Then it is a leap year.
- This means that in the Gregorian calendar, the years 2000 and 2400 are leap years, while 1800, 1900, 2100, 2200, 2300 and 2500 are NOT leap years.

In [6]:

```
1 // ลองเขียนโค้ดทดสอบ Leap year
2 #include <stdio.h>
3
4 int main()
5 { int years[8] = {2000, 2400, 1800, 1900, 2100, 2200, 2300, 2500};
6   int i;
7
8   for (i=0; i < 8; i++) {
9     int year = years[i];
10
11     if (1 == 0) // กำหนดเงื่อนไขให้ถูกต้อง
12       printf("%d is a leap year\n", year);
13     else
14       printf("%d is not a leap year\n", year);
15   }
16 }
```

```
2000 is not a leap year
2400 is not a leap year
1800 is not a leap year
1900 is not a leap year
2100 is not a leap year
2200 is not a leap year
2300 is not a leap year
2500 is not a leap year
```

7. Type Conversion

- เมื่อนำค่าของข้อมูลประเภทต่างๆ มาถูกใช้งานผ่าน operator ร่วมกัน คอมไพเลอร์จะมีการแปลงค่าข้อมูลให้เหมาะสม โดยจะแปลงจากประเภทข้อมูลที่ "narrow" ไปยังประเภทข้อมูลที่ "wider" เพื่อไม่ให้สูญเสียข้อมูล
 - ด.ย.

i + f จะถูกแปลงให้เป็น f + f

- float ไม่สามารถใช้เป็น subscript ในอาเรย์ได้

จากบวไปจริง → ซึ่งไปหา
 fail → 0
 true → 1
 0 → false
 0: ไม่ใช่อันอื่น → true

- char <--> integer
- logic <--> number

- Explicit Type Conversion ทำได้โดยใช้ (type name) expression

- การทดสอบ (c >= '0' && c <= '9') สามารถใช้ฟังก์ชัน isdigit(c) ทดสอบแทนได้ ซึ่งฟังก์ชันนี้ถูกกำหนด function prototype ไว้ใน <ctype.h>

- นอกจากนี้ เรามักจะเห็นโค้ดที่ถูกเขียนในรูปของ

if (!valid)

แทนการเขียน


```
if (valid == 0)
```

8. Increment and Decrement Operators

- `n++`
- `++n`
- `n--`
- `--n`
- `(i+j)++` is illegal
- `๓.๘.`

```
void squeeze(char s[], int c)
{
    int i, j;

    for (i = j = 0; s[i] != '\0'; i++)
        if (s[i] != c)
            s[j++] = s[i];
    s[j] = '\0';
}
```

In [7]:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  void squeeze(char s[], int c)
4  {
5      int i, j;
6
7      for (i = j = 0; s[i] != '\0'; i++)
8          if (s[i] != c)
9              s[j++] = s[i];
10     s[j] = '\0';
11 }
12
13 int main()
14 {
15     char my_name[] = "My name is John.";
16     printf("%s\n", my_name);
17     squeeze(my_name, 'n');
18     printf("%s\n", my_name);
19 }
```

My name is John.
My ame is Joh.

9. Bitwise Operators

- `&` (AND)
 - The bitwise AND operator is often used to mask off some set of bits, for example
 - `n = n & 0177;`
 - sets to zero all but the low-order 7 bits of `n`.
- `|` (inclusive OR)

๓.๘.๑

- The bitwise OR operator `|` is used to turn bits on:
- `x = x | SET_ON;`
- sets to one in `x` the bits that are set to one in `SET_ON`.
- `^` (exclusive OR)
- `<<` (left shift)
- `>>` (right shift)
- `~` (one's complement (unary))
- masking `x = x & ~077 -->` sets the last six bits of `x` to zero
- ความแตกต่างระหว่าง `x & y` กับ `x && y`

นี่คือฟังก์ชัน
[ไม่รับค่าเป็น
ค่าคงที่]

10. Assignment Operators ใช้สำหรับกำหนดค่า [เครื่องหมาย : ตัวเดียว]

- `c = getchar()` และ `c = d = getchar()` — ฟังก์ชันที่รับค่าได้
- `i = i + 2 ==> i += 2`
- `x = x op y ==> x op= y` โดย `op` อยู่ใน `{+, -, *, /, %, <<, >>, &, |, ^}`
- `x *= y + 1 ==> x = x * (y + 1)`
- ลองเขียนโปรแกรมเพื่อใช้นับจำนวน bit ที่มีค่าเป็น 1 ในจำนวนเต็มที่ได้รับค่าเข้ามา

11. Conditional Expression

- `expr1 ? expr2 : expr3`
- ลองแปลงโค้ดด้านล่างให้อยู่ในรูปของ conditional expression

```
if (a > b)
    z = a;
else
    z = b;
```

- `printf("I bought %d book%s\n", n, n==1 ? "" : "s");`

12. เกริ่นนำเกี่ยวกับอาร์เรย์ (Array Introduction)

- ตัวแปรอาร์เรย์สามารถเก็บข้อมูลมากกว่า 1 จำนวนที่เป็นประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน
- ด.ย.

```
int a[10];
```


- `a[i]` อ้างอิงถึงข้อมูลตัวที่ `i` ในอาร์เรย์ `a` โดยข้อมูลตัวแรกในอาร์เรย์คือ `a[0]`
- ลองเขียนโปรแกรมเพื่อนับจำนวนตัวเลขแต่ละตัวในอาร์เรย์
- อาร์เรย์ของอักขระเรียกได้อีกอย่างว่า *สตริง*

- The bitwise OR operator `|` is used to turn bits on:
- `x = x | SET_ON;`
- sets to one in `x` the bits that are set to one in `SET_ON`.
- `^` (exclusive OR)
- `<<` (left shift)
- `>>` (right shift)
- `~` (one's complement (unary))
- masking `x = x & ~077 -->` sets the last six bits of `x` to zero
- ความแตกต่างระหว่าง `x & y` กับ `x && y`

10. Assignment Operators

- `c = getchar()` และ `c = d = getchar()`
- `i = i + 2 ==> i += 2`
- `x = x op y ==> x op= y` โดย `op` อยู่ใน `{+, -, *, /, %, <<, >>, &, |, ^}`
- `x *= y + 1 ==> x = x * (y + 1)`
- ลองเขียนโปรแกรมเพื่อใช้นับจำนวน bit ที่มีค่าเป็น 1 ในจำนวนเต็มที่ได้รับค่าเข้ามา

11. Conditional Expression

- `expr1 ? expr2 : expr3`
- ลองแปลงโค้ดด้านล่างให้อยู่ในรูปของ conditional expression

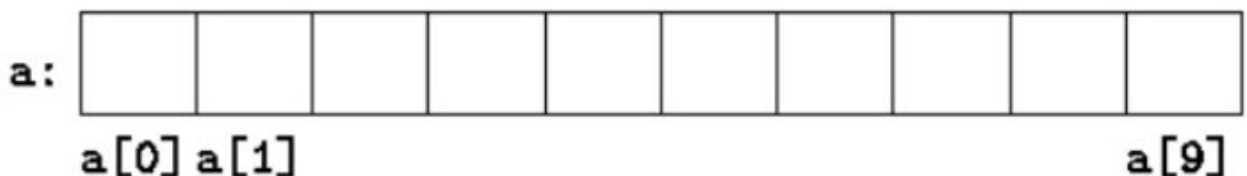
```
if (a > b)
    z = a;
else
    z = b;
```

- `printf("I bought %d book%s\n", n, n==1 ? "" : "s");`

12. เกริ่นนำเกี่ยวกับอาร์เรย์ (Array Introduction)

- ตัวแปรอาร์เรย์สามารถเก็บข้อมูลมากกว่า 1 จำนวนที่เป็นประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน
- ด.ย.

```
int a[10];
```


- `a[i]` อ้างอิงถึงข้อมูลตัวที่ `i` ในอาร์เรย์ `a` โดยข้อมูลตัวแรกในอาร์เรย์คือ `a[0]`
- ลองเขียนโปรแกรมเพื่อนับจำนวนตัวเลขแต่ละตัวในอาร์เรย์
- อาร์เรย์ของอักขระเรียกได้อีกอย่างว่า *สตริง*